

PBEUS

A rtá. Un trimestre. . . 1.50
A Forá. Any . . . 7.00
Al Extranjer. Id. . . 1.00

Número solt
10 cts.

Redacció i Administració:

Quatre Cantons, 3

ARTÀ (Mallorca).

SETMANARI CATOLIC MALLORQUI

ES L'HORA DE LES AFIRMACIONS

Estam en el període álgit de les afirmacions regionalistes. Els polítics que sempre havien distingit com a partidaris del més reconsegat centralisme, avui no se recaten de publicar la contrària, de escriure articles tant descentralisadors que casi podria subscriure qualsevol dels polítics catalans més radicals.

Aquí tenim en Bergamín manifestant demunt «El Imparcial» — o tèmpera o mores — que es d'urgència resoldre el plet regionalista respectant totes i cada una de les característiques de cada regió desde les seves costums fins al seu propi idioma.

Suara era en Romanones qui pocs dies abans d'entrar en l'actual Ministeri manifestava la imprescindible necessitat de donar una solució integral al plet català si no volíem prest tenir que regoneixer-los l'indpendencia.

Polítics tant assenyats com n'Ossorio Gallardo i en Goicoechea celebren intervis i donea conferències dedicades exclusivament a demostrar que es hora i hora precisa d'afrontar aquest problema si se vol salva a Espanya, i fins el nou «Partit social popular» posa com a punt principal de son programa el regoneixement de l'autonomia regional i municipal com també la solució del plet català.

Amb aixó se veu que allà d'aquí l'Ebre se comensa a senti al unison amb els catalans; de aquesta manera va madurant la fruita, fent preveure que

proesimament será cullidora, aixó es, Catat nuya conseguira l'autonomia i un ple regoneixement de la seua personalitat nacional.

I per allavors ¿Com se quedarà la nostra Mallorca? Hem de seguir de remole a la desdixada Espanya, nos hem de enganxar a la novella i redimida Catalunya, o hem d'exigir també una autonomia per la nostra illa?

Aixó es lo que cal que Mallorca recapaciti. Es hora de que els capdevaners idealistes no els qui cultiven la política com a negoci o per satisfer llurs ambicions, que els qu'han donades proves de que compren l'anima de Mallorca i demostren amb fets que la estimen de cor, alsin la bandera ben amunt i vagin predicant per totes les encontrades de la illa els salvadors ideals. No sien coses que arribiga l'Espos i nos tropiga amb les llànties apagades i sens oli. Perque de que vendrà la lley autonómica, no hi ha cap dubte. De que vendrà prest es ben probable i allavors hauria arribada l'ocasió de fer un plebiscit entre el poble mallorquí perque aquest decidisca la forma com vol esser regit.

No hi ha ningú que no regoneisca que, avui per avui, el poble mallorquí es inapte per saber decidir cap qüestió qui l'ataqui directament. Es com un infant qu'ha viscut els pocs anys de la seua infantesa entre gent mercenaria, que ni li han deixat coneixer a sa familia ni

a si mateix; es un innocent i en aquest estat seria una malévola ardidesa voler que ell mateix decidisca els camins a seguir.

Mallorca pateix encara de inculta, i la poca que li han donada és falsificada. To l'esperit adormit i ni coneix la historia de la sena rassa, ni li han fet coneixer les belles qualitats que te ocultes; no ha tengut qui li haja fet estimar lo propi, lo que li dona caracter, i si regoneixem que fatalmet ha de venir el cas de haver de decidir se per si mateixa a l'esculliment de la forma que ha de regir-se, seria ardit malévola intentar-ho tant sols en son estat actual ja que ella mateixa tal volta esculliria sa propia anul·lació, sa propia mort.

Per aixó es que dic que es arribada l'hora de les afirmacions, i en el periodie i en el miting en la societat, en totes les esferes predicar mallorquinisme, inbuir al poble l'ideal de les reivindicacions patriótiques i no deixar perdre mai cap ocasió en que se puga infiltrar un raig de llum. Es hora de aplegar-se tots els qui ja sentin l'ideal, fer un recompte de voluntats fermes i distribuir-se en apostolat per tots els recons de Mallorca i predicar l'afirmació de la nostra personalitat donant a coneixer an al poble tots sos caires i perfils característics.

A. F.

UN FURT

DESDE el portal, la meua mare, quan jo sortia per mes jocs, solia acompanyar-me amb un esguart llarg i amerós. Jo sentia aquell esguart sobre meu, com un

mantell sedós, com la pressió física d'una besada muda i llarga. I quan al girar del carrer, estava a punt de perdre'm de vista, em deia:

— No passis més enllà del Pi.

O dolça terra de pins i de molins! D'una hora lluny s'albiren, coronant el coster, unguillo de moviment i de gracia. Quin bell efecte les grans ales blanques, esvoltegants entre els fullatges d'or. Però el pi del vet matern no era cap d'aquests pins de la carena, sino que era un pi que hi havia a la bella vora del camí vezinal, a la sentida mateixa del poble, i a soca d'aquest pi era el terme de les meves caminades, fosca com si fos fosa en bronze, solennial com un miliari romà.

Però, qué dic com un miliari romà? Com el «Non plus ultra» com les columnes de Hércules, com el «finis terrae», com l'última Thule.

Sempre m'ha agradat vorejar els abismes. Grat sia a Déu que encara tenc el cap ferm i la cama forta i el peu segur. Procurava esser obedient al manament matern; no passava del terme prescrit, pero li anava vora vora, si calgué no calgué. Tocant mateix al pi, hi havia un verger paradisiac, dins el qual vaig caure en temptació. El meu fruit primarenc no fou de fruita, com us podrieu pensar, sino que fou de flors, de flors tremoladisses i papilionàcies, de sensitives flors de pèsol.

Aqueixa gesta es degué complir p'el mes de mars. El mes de mars, a la meua terra, es suau tebi com una capsa de vellut: els dies de mars no tenen la diàfana fredor dels dies del desembre corgelat o del gener moradenc; sino que son dolços i com embolcallats per un alé d'abril que ja s'anuncia. Sota l'amable escalfor d'aquell sol i ros, sobre la faç de la terra núbil, tot comensa a riure i florir. Els aires son falaguers i blans com un ventay de plomissó. Les aigües son de cristay i corren cantant i rient. Entre els aires embaumats i les aigües cançoneres hi ha una graciola competència.

Dicen les aigues amb llur veu
de flauta líquida:

Som joia de la prada,
argent com fugitiu,
som un safir esquiu,
som una trebacada...

I els aires responen amb llur
veu de flauta flúida:

Som l'ala dels aromes,
llenguatge som d'abril,
som música gentil
per cimes i per comes
portem la joia als cors
i fem ballar les flors.

De la dansa de les flors s'en
espandien mil perfums. Al so del
vent ballaven ceremoniosament
les flors de corretjola que son u-
nes a manera de faldes acampa-
nades amb quatre ratlles de ver-
mell. D'aquestes flors, en deim
«faltes de la mare de Deu». L'a-
lè del vent suau i rítmic, feia
córrer una argentada tremolor
sobre els fàvors a les hores u-
fans de llur fullatge, d'un verd
pàl·lid, com aquell de les olive-
res; i esparpillava les mirades
de pupil·les negres que animen
la blanca i menuda flor. I els pe-
solars en flor... O els pesolars
en flor! Ells em temptaren vic-
toriosament i em feren allargar
el bras a la cosa vedada.

Pero d'això, temps enrera, en
vaig fer una cansó que em plau
de reproduir. Els altres minyons
del poble solien estrenarse ro-
bant fruites; jo em vaig estrenar
furtant flors. La cansó que vaig
treure'n, fa aixís, sota el títol
georgic «Tantus amor florum!»

Les codonyes ben olents
l'avidesa de mes dents
no temptaren, afilades,
ni les nesples coronades
a la vora dels torrents;

ni el lledó magre i rodó
ni la serva ni el murtó
qu'entre fulles s'endevina
ni les prunes d'aranyó
arriçat de tanta espina.

La magrana mig partida
no incitá ma boca ardida
amb sa boca de coral,
ni la galta gelabrida
de les pomes de Nadal

Ni l'ametlló fredoluc
que s'abriga entre la fulla
del vent de mars inimic,
ni l'ametlló fredoluc
que a l'infant li diu qu'el culla.

Una flor encaradissa
que temptaua mon bras curt
de darrera una bardissa,
una flor encaradissa
motivá mon primer furt.

Mos ulls d'infant plens d'encis,
contemplaven una clota
sota un vent esfulladís...
tot un mòvil paradís
de vemella flor desclosa

L'aire subtil i seré
de fredor diamantina

de bona olor era ple...
com l'embaumava l'alé
de la boca femenina

de tant de pérol florit.
Tant petit fui atrevit
per saltar l'alsada tanca
i quin feix que n'he cullit
de flor encarnada i blanca!

Devastá el verger tancat
mon ágil afany d'abella...
mes, del Paradís vedat,
la mestressa, amb un grapat,
m'en tregué per una orella!

M'en tregué per una orella, i
em portá vergonyosament a la
meua mare, amb el cos del delic-
te entre les mans: un grossis-
sim feix de flors afollades. Mal-
grat la sanció que el furt tengué,
fulminant, enérgica, els petits
furts es repetiren. Això em pro-
va la relativa ineficàcia del càs-
tig. No vaig tornar a robar flors
de pérol, pero fruita, sí.

Celebra Claudià sa venturosa
sort d'aquell vell pagés, que vi-
via en un suburbi de la ciutat de
Verona. Aquest rústic ancià,
comptava els anys, no p'els con-
solats que regulaven els fastes
romans sino que coneixia la pri-
mavera per les flors, i la tardor
per les fruites. Nosaltres també
comptavem així: el temps de ci-
reres, el temps de figues-flors,
el temps d'ametlles, el temps de
murtos... Per a Pascua grana-
da acostumava el mestre d'esco-
la a acompanyarnos a tots els
minyons, a confessar. Un minyó
se confessava de haver robat
aubercocs. — Aubercocs? que ja
n'hi ha? — demanà, extranyat, el
confés. I el minyó respongué,
baixant més encare la veu, per
intensificar la confidència:

— Ja inflen!

Ai, trist i pecador! Totes les
vegades que retorn al poble, de-
vant meu, darrera meu, a destra
a sinestra, veig més d'una bar-
dissa que vaig saltar, veig més
d'una pomera que vaig esbran-
car, i més d'un parral on van
ferme l'esqueneta per abastar
el fruit altívol. Si mai, com Jas-
mín, el poeta gascó, em veig
(que no m'hi veuré) a firmar a
casa del notari

un bocí quadrat
de paper timbrat

que'm faci automàticament pos-
seider legítim d'un hort, no cre-
gueu, no, que hi posi porta ni
muradal erissat de vidres. El
tancaré amb una bardissa de
murta, qui no té espines, sino
flor i fruit. Li posaré nom de
«Son qu'n vol». I faré fer aques-
ta crida:

— Qui furta de jove, es deixa
furtar de vell. Có que he pres
als avis, ho retorn als nets.

Llorens RIBER

O Loggia

O Fascio

Decididament, Benet Mus-
solini demostra cada dia més
el seu temperament d'homo dre-
turer i enérgic i la capacitat de
vertader estadista. I els qui'l
secunden tant en el Ministeri
com en el Directori del Feixis-
me son dignes d'un tal Presi-
dent, homo de govern com de
anys i anys no u'havia tengut
la Italia i comparable als els
de més talla que bagin tengut
i tenguin els altres pobles. La
ruptura entre el «Fascismo» i
la «Massoneria», que molts
encara duptaven arribas a ser
una realitat ho és desde'l «di-
meccres de Cendra», com a re-
sultat de les deliberacions i
acorts del Gran Consell Feixis-
ta. Reunit aquest baix la
presidencia de Mussolini exa-
miná l'orde del dia: «Partito e
Massoneria... El cas fou discu-
tit amb tota amplitut. Tres
hores durá la discussió entre
els que formaven l'assamblea
suprema. I finalment, per u-
nanimidad, fora quatre abs-
tencions acordá la incompati-
bilitat entre la Massoneria i
el Partit Nacional Feixista
acabant per invitar als Feixis-
tes que son massons a triar
entre Massoneria i Feixisme.

La ruptura no cal dirho ha
produhit un efecte extraordi-
nari en tota la Italia. La deci-
sió tan ardida i resolta del Gran
Consell té un valor historie in-
negable, encara que l'actuació
del acort no sia per tot arreu
ni tan rápida ni tan sincera
com seria d'esperar.

Tota la premsa italiana co-
menta l'acte decisiu i n'angu-
ra conseqüències diverses se-
gons la diversitat de sentiment
mes tota concorda en ponderar
la trascendencia del acord, que
declara tan francament la rup-
tura entre «Loggia», i el «Fas-
cio». La incompatibilitat entre
una i altre está en la essencia
mateixa de Feixisme i de la
Massoneria. Aquesta te per cá
non fonamental el «secret», el
Feixisme vol la «publicitat»,
comecondició «sine qua non»,
d'una política honrada.

L'orgue feixista «Popolo
d'Italia», publica d'un seu co-
rresponsal romá una llarga no-
ta amb el títol «Il nodo gordia-
no», en la qual entre altres coses
diu: «El Feixisme, gegant en
plena jovintut ha tallat coratjo-
sament el «nús gordià», i s'es
desfet, d'una vegada per sem-

pre, d'un element roegader
que hauria sigut causa cronica
d'altres mals... La Massoneria,
com el euent, havia depositat
els ous en el nin feixista, més
el nin esta reservat per la Na-
ció, i dels ous naixeran aguí-
llons i no cucotes demo massó-
niques.

Demés del President Musso-
lini han sostingut fèrridament
la incompatibilitat els minis-
tres De Stefani i Giuvati i el
diputat Giunta.

L'«onorevole» Gai, per bé
que havia pres una decisió a-
bans de temps prevenint les de-
liberacions del Gran Consell, té
el merit d'haver plantejat cla-
rament i valerosament el pro-
blema. Ha el discurs d'ahir ell
digue «que els feixistes, havent
fet donació de la llur vida a la
Nació, no poden pertanyer a
una associació secreta i no po-
den obeir a altres caps mes o
menos «venerables». El fei-
xista es un creuat i un soldat
de la Nació i no pot seguir les
banderes d'un «mito» interna-
cional. Aqueix «mito» interna-
cional, encare que no tanga la
força que tothom se creia sobre
tot quant els llibres de Leo
Taxil, el gran falsari, tenien
oscalfades tantes testes, és in-
dubtablement, — i ha estat per
França i per Italia d'una mane-
ra especialíssima, — un *cranc*
maligne que ha penetrat en to-
ta la vida espiritual i política
de la Nació, fent sentir la seva
influencia maléfica d'una ma-
nera preponderant en l'Exercit
en la Magistratura, en la Esco-
la i en la Burocracia.

Amb l'acte de la seya assam-
blea suprema el Feixisme ha
demostrat una potencialitat
d'obra renovadora i regenera-
dora. El Feixisme, partit nou
de joves sense prejudici, no
podia deixar de pendre posició
contra una societat secreta,
misteriosa connubi de gauban-
ces polítiques i de negocis in-
confesables.

I Cingolani, segretari de l'A-
grupació parlamentaria populá
creu que le obediencia a l'orde
de surtir-se de la Massoneria
«será una nova prova de la dis-
ciplina del Feixisme i del Fei-
xisme de Mussolini».

Aixís sia!

M.D.

De Capdepera

—Dijous passat se comensaren ses obres de picapedrer en el nou matadero que s'està construint a l'entrada d'es poble quand venim d'Artà. Fins ara havien treballat en sa construcció d'un gran dipòsit que té vint i cinc pans de fondo, coranta cinc de llarg, i devuit d'ample. Encara que sigui gran, consideram que no té cabuda de més puig s'aigu es es primer element per sa netedat que ha d'haver en un edifici d'aquesta classe. Un altre inconvenient tindrà per nosaltres que no tenim cotxo per transportar els animals morts i es que està molt enfora de sa plassa.

Devant hi haurà una plasseta que està destinada al pes d'els porcs grassos: aquesta mida la consideram molt avenguda perquè aquí non està, a la plassa principal, i a devant ses escoles es molt molest i molt impoquí.

—Se fan els fonaments d'un nou Teatre que en el carrer de sa Llum fan comtes construir en Pere A. Massanet, d'es Cassino, en Francesc Terrassa i en Gabriel Moyà. Que tenguin bon acert i fassin venir bones companyies.

—En es barri de Vila Roja s'entussiasse per sa festa de San Juan va en augment.

Ja tenen nombrada una comissió formada per madò Angela Palliser, Maria Reus, Maria Rosa, Magdalena Comellas i les distingides i simpàtiques joves Isabel Sureda, Magdalena Mascaro de Son Barbassa, Antonia Güitxona, i Isabel M^a. Terrassa. Esperam que a Vila Nova per Sant Jaume no quedarán derrera, perquè encara no hi han quedat may. Veurem qui guanyarà!

—Sa malaltia reluant encara que fluixa s'ha extesa per tot es poble: fins i tot el corresponsal administratiu de Llevant en Pep Terrassa (a) Coixu ha hagut de fer lit.

—Durant el mes de Febrer hi ha hagut el següent moviment: Morts, Maria Melis Ferrer de 84 anys, i Josep Flaquer Terrassa, de 10 dies. Un naixement i cap matrimoni.

Corresponsal.

De Ca Nostra

METEOROLOGIA.— El temps s'es estirat, tal volta massa. Aquesta setmana ha fet diades de sol mes propi del maig que del mars. No se demostra gens plougué i d'això s'en ressenten ferm els sembrats, especialment els de les terres primes que ja comensen a patir de bon de veres. Deu vulla enviar-nos una bona pluja, si convé.

ESTAT SANITARI.— Segueix la epidemia gripal si be de cada dia amb caràcter més benigne, segons notícies son més ja les vides que no'ls novament atacats lo que demostra que va mancant. No hi ha cap mort.

SAGRAMENTADA.— La setmana passada rebé el Sant Viatic l'esposa de l'anon Gabriel Gualt (a) Violí, la madona Ana de Sta. Sirga. Que Deu li ajudi per la part que n'és convinga en sa llarguissima i molt penosa malaltia.

SAGRADES ORDRES.— L'lim. Sr. Bisbe d'Artà, per sa gran caritat, agrada d'ordenar que hi ha el

trianenc D. Juan Femenias Nabot que rebé l'Exorcisme i l'Acollit. Sia enhorabona. També foren ordenats sacerdots els nostros amics els PP. Franciscans Fra. Antoni Rigo Mestre i Fra. Sebastià Rubi Garau el primer dels quals cantà Missa Nova en l'Esglesia de Sant Francesc de Palma, predicant el R. P. Quetglas.

La mes coral enhora bona a les recents ordenats, ses respectives famílies i a sos germans en religió.

PELS MORTS A LA GUERRA.— De la subscripció que se va fer a Cuba per les víctimes de la guerra del Marroc han correspost a Balcars 80475 pts. entre tots i 6190 ptes. cada família del morts. De la nostra vila han de cobrar aqueixa quantitat Margalida Nadal Roselló (a) Randa, mare del Sargent Quetglas, Juana Aina Ginart Esteva (a) Violina mare del soldat Gabriel Estela i Gabriel Cursach Femenias (a) d'Algaida pare de Gabriel Cursach, soldat.

POIITICA LOCAL.— Segons notícies el nou Centre Lliberal ha elegit la seva Junta Directiva, de la que queden President D. Juan Noguera, Secretari, D. Antoni Massot i Tresorer D. Miquel Llaneras.

PERIODIC NOU.— A la Ciutat de Manacor s'ha comensat a publicar un nou setmanari titulat «Manacor» Agraïm a son Director i havemos enviat el segon n.º i li donam canvi tot desitjant-li llarga vida i bona feina.

SECCIÓ AMENA

ENDEVINAYES

S'altre diassa culetjant un manat de paperots veys i polsosos, trobarem aquesta endevinaia, i, cabil·la qui cabil·larás, per cap de ses maneres li poguerem trobar la solució. Llevó pensarem que entre els trenca-closquers de Llevant n'hi podria haver qualqu'un que tengués més pipella i l'afinás, i mos vengué s'idea de posar-li.

Diu així:

—Som de dos colors;
no tenc peus ni cames;
me donen ses dames
a molts de senyors.

Me duen p'es truy
de qualque mercat
no teng nas ni cap,
i sols teng un uy

Per desgraci o sort
may he tengut pare
i ma pobre mare
nasqué dins un hort.

No som criminal
ni due ma la vida
i sempre me crida
qualque tribunal

La setmana qu'ive posarem les solucions que mos paresquin que s'hi han fet més aprop.

2.ª—Redona som com el mon,
sensa nas, boca ni front
i mon cos está format
de dents blanques, ben tancat

BLOM

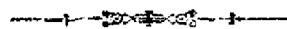
SEMBLANCES

1.ª—En qué s'assembla un riu
a una pessa de roba?

2.ª—I una bugadera a un carro?

Les solucions an el n.º qui ve.

SOLUCIONS a les endevinaies del n.º passat,

A la 1.—Una granera.

A la 2.—Sa guitera.

A la cavilació.—Abogad.

Al geroglífic: Ante-ojo.

A les semblances:

1.—En que t'è juntes.

2.—En que hi ha negres.

3.—En que té el có en mig.

Endevinaires:

Un Apurat, M. Puig, Blom.

GLOSES

de l'Amo Antoni Vicens Santandreu de Son Garbeta, escrites per son amic D. Juan Antoni Parera Caldentey, que romanen encara inédites a no ser una cinquantena de estrofes que n'hem publicades dins la revista «Tressor dels Avis» Mes tant per no avenirse del tot dita glosada amb el caràcter d'aquesta revista, com perquè constant d'unes quatrecentes estrofes resultaria inacabable dins una publicació de cada dos mesos, hem resolt transcriure-la íntegra en les columnes del nostre setmanari.

Auditori mo't amat
que m'estás a sa presénci
i en sa meva ciénci
pareix qu'estás confiat
jo t contés amb claredat
sa meva insuficiénci
si'l Deu de sa providénci
de mi no te piedat

Santíssima Trinitat
Deu Trino i Poderós
me present devant de Vos
com un indigne criat
i amb afectes d'amistat
veng a demanar favós
per poré essé graciós
a lo que m'he proposat.

Dispensau-me tot es bé
que amim s'ha adequat
amb sa vostra voluntat
dispensau-me tot es bé
i s'ha m'parat

amb acert i veritat,
coses de utilitat
a s'auditori diré.

Are necessit Senyó,
sa lum des vostrs judicis
donau-me sólids principis
ciéncia i comprensió
per té poétics principis.
per explicá es novicis
del just i del peccó.

Jo te demán audiori
que t'estigues escoltant
que jo aniré explicant
si Deu me dona adjutori
mort judici, infern i glori
coses certes que vendrán,
i diu lo Esperit Sant
que d'elles fassim memori.

Voldria desenrollá
tot es podé des meus pits
i amb estruendosos crits
sa meva veu ressoná
solament per desperiá
tots es que están adormits
que de la mort son truits.
a s'hora menos pensá.

Oh mortals homos humans
enteniments il·lustrats
que mos té preocupats
el mon amb sos seus afans
i mos amaga ets engans
amb ardits organissats
s'inimic mos té parats
com a lassos o reclams.

Ei Deu de ses veritats
Jesucrist Nostro Senyó
mos diu: Just i peccó.
per mori estau preparats
perque sereu assaltats
de la mort, lladre fraidó,
i vos pendrá lo milló
si vos troba descuidats.

Continuará

MERCAT D'INCA

Bessó a 100'00 quintal.
Blat a 26'50 sa cortera.
Xeixa a 26'00 « « »
Ordi mallorquí a 16'50 « « »
« forastera 16'00 « « »
Civada mallorquina 13'00 pts. id.
« forastera a 12'00 « « »
Faves cultores a 27'00 « « »
« ordinaries a 26'50 « « »
« pel bestiar a 26'00 « « »

Máquina de Batre

MARCA NADALIC.^a

S'en ven una en bon estat.

INFORMARÁN:

CAIXA RURAL

ARTÀ

TIPOGRAFIA CATOLICA **DE** **A. FERRER GINART**

En aquesta impremta poden encarregar qualsevol treball d'impressió.

**TARJETES DE VISITA I D'ANUNCI, RECORDATORIS, CARTES I SOBRES
FACTURES I TOTA CASTA DE TREBALLS TIPOGRÀFICS.**

Especialitat en impresos per correus, mestres i carabiners segons els models oficials.

VENTES AL DETALL I AL EN GROS **DEMANAU QUALSEVOL CLASSE
DE PAPERS, LLIBRES, I ARTICLES
ESCOLARS I D'ESCRITORI.**

Quatre Cantons 3 - ARTA

SERVICIO DE CARRUAJES **DE** **BARTOLOMÉ FLAQUER** **(A) MANGOL**

A todas las llegadas del Ferrocarril hay coche que parte directo para Cadepera y Calariatjada y de estos puntos sale otro para todas las salidas de tren.

Hay también coches disponibles para las Cuevas y viajes extraordinarios.

AGENCIA DE TRANSPORTES

Se sirven encargos para Palma y Estaciones intermedias.

PLASETA DE MARCHANDO.

Pasajes

Habana, Buenos Aires, Francia, y cualquier punto de América.

GRATUITAMENTE arreglo la documentación para poderse embarcar avisando con ocho horas de anticipación, por contar con personal activo e inteligente en el ramo. Para informes: Bartolomé Roca, Hostales, n.º 87.

Los que deseen embarcarse de San Lorenzo, Son Servera, Capdepera o Artá pueden informarse en

ARTA
a GUILLERMO BUJOSA
CAN GANANCI

Ensalmades i panets

En lloc se troben millós que a la

PANADERIA Victoria

ES FORN NOU

Miquel Roca Castell

A sa botiga heu trobareu sempre pans panets, galletes, bescurts, rollats, i tota casta de pasticeria.

TAMBE SE SERVEIX A DOMICILI

Netedat, prontitut i economia

DESPAIG

Carrer de Palma 3 bis. ARTA

GRANDES ALMACENES **San José**

Vda. Ignacio Figuerola

HOY, COMO NADIE

detalla en precios, esta casa, todas las

GRANDES NOVEDADES

Unicos almacenes que tienen en grandes existencias

**TODO LO QUE SE REQUIERE PARA
VESTIR Y CALZAR**

y que venden más barato que nadie

Teléfono 217 I Precio fijo

ESTA CASA NO TIENE SUCURSALES

ALMACENES MATONS

RAFAEL FELIU BLANES

CALLE DE JAIME II n.º 39 i 49

Palma de Mallorca

SASTRERIA PARA SEÑORA Y CABALLERO,
ARTICULOS Y NOVEDADES PARA VESTIR,
DE TOACCSA, S. L.

¡ATENCIÓN!

Compra carros y carretones en cualquier estado se encuentren

Gabriel Carrió

PEDRA PLANA, 7 - ARTA

La Fonda Randa, de Esteva

Carré de Palma, 48 - ARTA

S'ES OBERTA FA POC. TOT ES NOU I LLAMPANT. SERVICI ES MERADISSIM

Prontitut

SEGUREDAT I ECONOMIA

¿Voleu estar ben servits?

EN JAUME PICO

(A) ROTCHET

teu una Agencia entre Artá i Palma i heu va cada dia.

Serveix amb prontitut i seguredat tota classe d'encàrreg.

Direcció a Palma: Marina 38 An es costat des Centro Farmacèntic.
Artá Figuerola 42.

Si voleu menjar bo i llegítim

Oli d'oliva

dirigiu-vos a

D. JUSEP PIÑA

Quatre Cantons, 8 - ARTA

Te olis de primera i segona classe a preus acomodats.

Serveix barrals de 16 litres a domicili.

VENTES EN GROS I AL DETALL

DISPONIBLE